

ны, но азъ не требва да вждемъ владанъ отъ нищо.

13 Истїа та са за оутроба та, и оутроба та е за патїа та: но Богъ ще да оуничтожи и ницъ, но тѣло то не за владодѣланїе то, но за Господа, и Господь е за тѣло то.

14 Я Богъ е и Господа воскресилъ, и насъ ще да воскреси со своа та си сила.

15 Не знаете ли защо тѣлеса та ваши са оуды Христови; требва ли прочее да земемъ оуды те Христовы, и да ги на правимъ оуды владничины; да не даде Богъ!

16 Или не знаете, защо кийто се совоквпалава съ владница та, кыва едно тѣло (съ неа): зашто (писанїе то) говори: и двамата ще да владатъ едно тѣло.

17 Я който се соединява съ Господа; кыва единъ дръхъ (съ Господа).

18 Бѣгайте отъ владодѣланїе то, зашто секой грѣхъ който ще да стори чловѣкъ вжизъ е отъ тѣло то: а който стрѣва владъ, той согрѣшава въ свое то си тѣло.

19 Или не знаете, защо тѣло то ваше е храмъ на свѣтагв Дръха, който живѣе въ васъ, и корото сте прїали отъ Бога, и не сте (веке) свои.

20 Зашто сте кспени съ цѣна: прославете прочее Бога съ тѣло то си, и съ дръша та си, който са Божїи.

ГЛАВА 7.

Я за онїа (работы) што ми писахте, (отговарамъ): добро е да се не прикоснѣва чловѣкъ на жена.

2 Но (да отѣгнете отъ) владодѣланїе то, секой да си има своа та жена, и секоа жена нека има свойатъ си мъжъ.

3 Мъжо нека воздава на жена та должна та любовь: подобенъ и жена та на мъжътъ.

4 Жена та не властвва надъ свое то тѣло, но мъжо: подобенъ и мъжо не властвва надъ своето тѣло, но жена та.

5 Не отдѣлавайтесе единъ отъ дрвггв, токмъ со согласїе въ оуречено време, за да се оупражнявате въ постъ и въ молитва: а (послѣ) пакъ се собирайте заеднв, да вы неискшава сатана та, зашто не можете да се оудържите.

6 И това (ви) говоримъ като единъ совѣтъ, а не като повелѣнїе.

7 Зашто азъ искамъ да са сички те чловѣцы каквото (самъ) азъ: но секай си има свое то дарованїе отъ Бога, единъ така, а дрвгъ онака.

8 Я на неженени те и на вдовицы те говоримъ: (защо) е добро за ницъ да встанатъ, каквото и азъ.

9 Но ако не можатъ да се оудържатъ, нека се женатъ: за-